

אוצרות

גליון שבועי מאוצרותיהם של רביה"ק רבי נחמן מברסלב ותלמידיו זיע"א

הכוח האטומי של התפילה

הטבע הוא 100% טבעי, אבל יש משהו שהוא למעלה מזה; קוראים לכך: תפילה. "כי התפילה למעלה מהטבע, כי הטבע מחייב כן - והתפילה משנה הטבע" (ליקוטי מוהר"ן, ז).

כל דבר בעולם יש לו 'טבע' מסוים; הקרח קר ומקפיא, ולעומתו האש חמה ושורפת. אם הוא מקום שאם נכנסים אליו ללא אנייה, טובעים בו. ולעומתו, יבשה הוא מקום מוצק, שדורכים עליו ולא נופלים אל תוכו. כעסן - כועס, ומי שאינו כזה - רגוע; קמצן חוסך וזרן מפסיד, וכן הלאה.

אך תפילה יכולה לשנות את חוקי הטבע הללו! שכן, התפילה מחברת אותנו למי שמושך בחוטים של הטבע. הלא הוא "עילת העילות וסיבת הסיבות", הקדוש ברוך הוא. וכשהוא רוצה, הקרח אינו מקפיא והאש אינה שורפת, הים נהפך ליבשה והולכים בו לבטח, והיבשה נבקעת ונופלים אל תוכה, הכעסן נרגע, וידו של הקמצן נפתחת לרווחה.

אפילו רובה טעון, שיצא זה עכשיו מפס הייצור ועבר את כל מבחני האיכות - לא יוציא כדור אחד באם יעמוד משהו נגדו ויתפלל: 'אנא ה', עזור שהרובה לא יירה' - - - וכאשר "נשמע מפיו הקדוש [של רבינו] מעניין מעלת ההתבודדות

העולה על הכל, ואמר: 'מען קאן פארשפרעכן א ביקס זי זאל ניט שייסן' - הלא יכולים ללוש על קנה שריפה שקורין 'ביקס' (= רובה) שלא יהיה מורה!" (חיי מוהר"ן, תלח).

ואם אפשר לגרום לרובה שלא יירה, אפשר גם לגרום לכעסן שלא יכעס, או לבעל תאוה שתתבטל תאוותו.

הטבע נקרא בפי הפילוסופים "אם כל חי" (אימא טבע), (ליקוטי מוהר"ן, רטו). שכן היא שמולידה כמעט את הדברים המוכרים בטבע והיא הקובעת כיצד הם ייראו. אך בעוד שהפילוסופים סבורים שהטבע הוא השולט - אנו מאמינים שהטבע אינו אלא תוצאה מרצונו של הבורא; וכשהוא רוצה, הטבע משתנה ואין לו זכות ביטוי.

עוד בתחילת הבריאה, כאשר ברא הקדוש ברוך הוא את הטבע, "זהויר את הנהגת הטבע וכל המלאכים הממונים על הנהגת העולם בטבע הואת, שתיכף כשיתפללו ישראל וירצו לשנות הטבע - הם מוכרחים לעשות כרצונם, להפוך מים ליבשה ולהעמיד החמה, ושלא יהיה כח לאש לשרוף ולאריות לדרוס" (ליקוטי הלכות, ברכת השחר, ה, טט).

אך כדי שהתפילה תפעל לשינוי את הטבע, חייבים אמונה

- "שיאמין שיש מתקדש, ובידו לחדש דבר כרצונו" (ליקוטי מוהר"ן, ז). וכשהאמונה איננה חזקה דיה, קשה להביא על ידה ניסים.

זאת לימד אותנו משה רבינו בפרשת השבוע, כשביקש ממנו פרעה: "העתירו אל ה'" שיסיר את הברד, ענה לו משה: "כצאתי את העיר אפרוש את כפי אל ה'". מדוע המתין משה עד שייצא מהעיר? מה מונע בעדו לעמוד בתוך מצרים ולפרוש את כפיו אל ה'?

התשובה היא, שכדי להביא על ידי התפילה שינוי, חייבים לצאת ממצרים, לצאת משלטון המצרים של הטבע, ולהתמלא באמונה. שכן, 'מצרים' הוא מקום שבו סוגדים לטבע, כך שהוא הופך להיות - בתודעת המאמינים בו - למערכת חוקים שמצרים ומגבילים. וכדי לפעול שינוי הטבע, חייבים לצאת ממקום טמא זה, למקום של אמונה במי שמנהיג את הטבע ומשנה אותו כרצונו.

יציאתו זו של משה ממצרים לפרוש את כפיו, צריכה ללוות אותנו בכל עת שאנו יוצאים להתבודדות, לאמור: 'בבואך להתבודד' - מלמד אותנו משה - 'צא מהמצרים! צא מהטבע! אל תאמין בו. אין לו כח להגביל ולהצר, הוא כפוף לרצון הבורא שיכול לשנות כל

ככל שנצליח לצאת מהמצרים של הטבע, תהפוך התפילה לכלי נשק יעיל ביותר. ככל שנאמין שאכן הכל, ממש הכל, ביד ה' - תשדד התפילה מערכות, ותפיל את הטבע חלל

דבר על ידי תפילתנו.

ככל שנצליח לצאת מהמצרים של הטבע, תהפוך התפילה לכלי נשק יעיל ביותר. ככל שנאמין שאכן הכל, ממש הכל, ביד ה' - תשדד התפילה מערכות, ותפיל את הטבע חלל.

זה יהיה הנשק של משיח; "משיח יכבוש את כל העולם ללא ירייה אחת של חומר נפץ", אמר רבינו הקדוש (שיש"ק, ב, סו). שהרי בידו של משיח יהיה נשק הרבה יותר יעיל מאשר כדורי נפץ, "כי עיקר כלי זיינו של משיח הוא התפילה, ומשם עיקר חיותו, וכל מלחמתו שיעשה וכל הכבישות שייכבוש - הכל משם" (ליקוטי מוהר"ן, ז, ב).

כך הוא גם יגאל את העולם מהגלות הנוראית; הוא יאיר בעולם את האמונה, ואז יראו הכל שכל הדלתות וכל המיצרים פתוחים לרווחה; רק להרים את העיניים והכל ישתנה.

אף הרופאים יתביישו אז, שכן "כשנאגלת ונפדית התפילה, אזי נופל כל הדאקטריי (= חכמת הרפואה), כי אין צריכין לרפואות" (ליקוטי מוהר"ן, ח"ב, א); מי שחולה - מרים את העיניים לשמיים, מהרהר בתשובה ומבקש רחמים - ומתרפא. ואז, בית המרקחת יהפוך למוזיאון לחכמת הטבע הקדומה...

מה נשמע?

ליקוטי הלכות המבואר

יצא לאור ספר נפלא שטרם היה כמותו: "ליקוטי הלכות המבואר" כרך א, הספר שבעזרתו יוכל כל אחד להבין היטב בקלות את מאמריו של רבי נתן ואת העומק הנפלא הטמון בהם - בעזרת ביאור קל וברור המשולב בין המילים, וכן כותרות סיכום בין קטע לקטע המבארות את הקשר בין חלקי המאמר. כמו כן יש בתחילת הספר סיכום וקיצור של כל המאמרים.

נכתב ונערך על ידי הרב יהושע גרוס, מחבר ספר "ליקוטי מוהר"ן המבואר".

יצא לאור על ידי "מכון תפארת הנחל".

הפצה ראשית: "נקודה טובה" רחוב השומר 76 בני ברק.

אירוע לנשים

לאור הביקוש הרב, נערכים בימים אלו בארגון החשוב "נעשה ונשמע" ליום עיון מיוחד לנשות ברסלב, במטרה להאיר בהן את אורו של רבינו ועצותיו הנפלאות - כיצד להחיות ולמלא בשמחה את חיי היום-יום; ובבקשת רבינו הקדוש, לעשות גם את הנשים חסידות.

האירוע יתקיים א"ה באולמי "בית ישראל" בירושלים, אור ל"ד בשבט, ויכלול תוכניות מגוונות לכבוד ט"ו בשבט, יחד עם כיבוד עשיר.

ההרשמה מראש - חובה, במשרדי הארגון, טלפון 072-2477774

חוק. הלימוד היומי

יום	יום חודש	ליקוטי מוהר"ן	ליקוטי הלכות	ליקוטי תפילות	הדף היומי
שבת	כה	ל"ט	עב	תקסו תקסז	נ
א	כו	מ.	עג	תקסט תקע	נא
ב	כז	מז	עד	תקעא תקעב	נב
ג	כח	מא.	עה	תקעג תקעד	נג
ד	כט	מא:	עו	תקעה תקעו	נד
ה	א	מב.	עז	תקעז תקעח	נה
ו	ב	מב:	עח	תקעט תקפ	נו

יול"ע"י "אוצרות ברסלב" ת.ד. 50617 בית שמש

טל, במשרד: 02-9993338 פקס: 02-9926066

לשמיעת שיעורים בשפות שונות 02-9950000
בארה"ב 8552121-718(1)
באנגליה 6085819-203(44)
מוקד הישועות 1800-81-81-81

הפצה למנויים ובתי כנסת: 057-3100646
הנצחה, תרומות ופרסום: 02-9993338

ניתן לקבל את הגליון מידי שבוע גם בדוא"ל
braslav@actcom.net.il

י"ר הוועדה הרוחנית: הרב שמעון טייכנר
עורך: נתן אנשין natananshin@gmail.com
מפיק: נוחעם א. ברזעקי

פירוני העלון: הר"ר נחמן בנשעיה ה"ו, הר"ר נפתלי ברגר ה"ו, הר"ר מרדכי גוטליב ה"ו, הר"ר יצחק גרינולד ה"ו, הר"ר שלמה מרדכי הלוי כנס ה"ו, הר"ר משה ליכטער ה"ו, הר"ר נפתלי שטיצר ה"ו, בחסות חברת "נקודות"

הרציניים – הסובלים העיקריים

זה רק אחד מהסברים המופיעים בכתבי רבינו ותלמידו על אודות התופעות המוזרות הפוקדות דווקא את המתקרב לצידיק ונכנסים בדרכי עבודת ה' ברצינות.

כבר עמד מוהרנ"ת באחד ממכתביו על כך, שלפעמים נראה שדווקא מי שמתקרב לרבינו הקדוש עובר עליו יותר משאר בני אדם, כשהוא מחזק את בנו שלא יחוש לכך. וזו לשונו:

"כל מה שמתחזקים ביותר לחסות בו [ברבינו] ולחזק עצמו על ידי זה, יהיה איך שיהיה - על ידי זה בעצמו מגיע עליו הסיוע דלעילא יותר ויותר. אף על פי שנראה לפעמים ההיפך, כי כל הגדול מחברו וכו'; ובפרט מי שרוצה לברוח להַקְטִיף אמייתו כזה - שמתגרין בו חס ושלום יותר ויותר, כאשר אני יודע בנפשי הרבה בזה. אף על פי כן, מי שאינו כסיל, ומתחזק עצמו בהאמונה, ובפרט על פי כל הדברים האמיתיים שהרבינו לדבר בחסדו, הנובעים ממעייני ישועתו חידושי תורתו הקדושה - על ידי כל זה, יכול להתחזק תמיד לחסות בכוחו ולשמח נפשו בכל עת בכל דרכי עצותיו הקדושים, כי העיקר הוא השמחה" (עלים לתרופה, שג).

וכבר המשיל זאת רבינו להרתחת קומקום מים, וכך שח ואמר:

"מה שכשאדם מתחיל להיכנס בעבודת השם ולהתקרב לצידיק האמת, באים עליו הרהורים ובלבולים גדולים - זה כמו, למשל, כלי מים, שמתחילה נראה כאילו המים צלולים, ואחר כך כשישופתין ומעמידין המים אצל האש ומתחיל להתבשל - אזי מתבלבל המים ומעלה הרתחה כל הפסולת שהיה במים, ועולה כל הפסולת למעלה, וצריך שיעמוד אחד להסיר חלאת ופסולת המים בכל פעם. ומתחילה נדמה כאילו המים צלולים לגמרי, ואחר כך נראה הפסולת שבמים העולה בכל פעם למעלה, ואזי כשמסירין בכל פעם חלאת ופסולת המים - אזי אחר כך נשארין המים צלולים וזכים באמת כראוי.

"כמו כן ממש, קודם שמתחיל האדם להיכנס בעבודת ה' - אזי הטוב והרע מעורבין בו; ומחמת שהם מעורבים מאד, אין נראה הפסולת והרע שבו כלל, כי הם מעורבים יחד לגמרי הרע עם הטוב. אך אחר כך, כשמתחיל להיכנס בעבודת השם ומתקרב לצידיק האמת - אזי מתחיל להזדקק ולהתברר, ואזי עולה הפסולת והרע בכל פעם למעלה, כמשל הנוכר לעיל; וצריך שיעמוד אחד שיסיר ממנו חלאתו ופסולתו בכל פעם, ואזי יישאר אחר כך זך וצלול לגמרי באמת כראוי" (שיחות הר"ן, עט).

"בוה טועין החסידים הרבה, שפתאום נדמה להם שנפלו מעבודת ה', ובאמת אין זה נפילה כלל; רק מחמת שצריכין לעלות ממדרגה למדרגה, ואז מתעוררין ומתגררין מחדש הקליפות, שהם התאוות והבלבולים והדמיונות והמחשבות והמניעות כנ"ל - על כן צריכין להתגבר בכל פעם מחדש לחזור ולהכניע ולשבר הקליפות והמניעות וכו' שבכל מדרגה ומדרגה מחדש. אבל באמת אין זה נפילה כלל".

(ליקוטי מוהר"ן ח"א, כה)

דווקא ה"חסידים" הם אלו שטועים בזה "הרבה". שכן מי שאינו חסיד, אינו סובל ממה שהם סובלים. מי שאינו עולה מדרגה לדרגה בעבודת ה' - גם אם הוא יושב באוהלה של תורה ומדקדק בהלכה - אינו מרגיש את שהם מרגישים. הוא אינו סובל מהופעת פתע של "תאוות, בלבולים, דמיונות, מחשבות, ומניעות", ולכן גם אינו זקוק לחיזוק ולהסבר מהיכן דבר זה נובע.

רק מי שהוא חסיד המתחמד עם קונו, ועוסק בכל עת להתקדם ולעלות מדרגה לדרגה בעבודת ה' - הוא זה שסובל מתופעות בלתי מובנות שכאלה, והוא זה שזקוק שיעמידו אותו על טעותו ושיפקח את עיניו לראות שהמצב אינו גרוע כל כך.

בעקבות הדורות בחסידות

דורות

רבי מרדכי שו"ב הי"ד

נצח: ולסוף מסיים הכתוב 'נצח' - שזה מרמז על אדונו מורנו ורבינו נחל נובע מקור חכמה וזל"ה, שאמר בפירוש על עצמו 'אנצח', בזה הלשון: 'מיוין ואך וועט זעך נישט אויס לאהיון' שזה בחינת נצח. וכן שמו הקדוש בנימטריא נצח, וספירתו הוא נצח, ולכן גם הסתלקותו היה ביום ד' דסוכות שאו ספירת משה רבינו ע"ה שספירתו נצח כידוע. נמצא מבואר שבאלו הג' תיבות מרומזים הג' צדיקים הנ"ל שהם בחי' נצח".

רבי מרדכי נהרג על קידוש ה' בפוגרומים שנערכו באוקראינה בשנת תרע"ט. זמן קצר לפני פטירתו, כשנשאל כיצד הוא מרגיש, השיב: "הכל בחסד גדול" ולאחר שעה קלה נסתלק. "יוודע בגויים לעינינו נקמת דם עבדיך".

יחד עסקו גם בגמילות-חסד; מדי יום שישי היו הולכים בצוותא לאסוף צדקה עבור 'אנשי מעמד' - בני החבורה באומן שעסקו בעבודת הבורא מתוך הדחק. הם לא חסו על כבודם ולא ראו בכך פחיתות כבוד; אדרבה, שמחו להטיב עם חבריהם, אף שבעצמם היו עניים מרודים.

גם כשעקר רבי אברהם לטשערין, לא ניתק הקשר הנפלא ביניהם והיו נפגשים תכופות. לימים אף התחתנו ביניהם, כשרבי נתן, בנו בכורו של רבי אברהם, נשא לאשה את בתו החסודה של רבי מרדכי.

חיבר פירוש על ספר תהילים על פי הקדמות רבינו הקדוש. החיבור אבד בצוק העתים, אך בספרו 'טובות וזרונות', כותב רבי אברהם חידוש בשמו:

"לעניין מה שאמר רבינו זל"ה: 'מיוין ואך וועט זעך נישט אויס לאהיון (= הענין שלי לא יגמר לעולם); נצחתי ואנצח' - שזה בחינת נצח, שמעתי מחברי הר' מרדכי שו"ב ז"ל, שבוה מרמז הכתוב בתהלים בסוף קפיטל ט"ז שמשמים שם הכתוב 'נעיומות בימיך נצח' שגם ה' במסורה, כי ג' תיבות אלו מרמזים על ג' צדיקים שעליהם נאמר בפירוש שהם בחינת נצח, והם: דוד המלך ע"ה ומרדכי הצדיק ואדמו"ר הנחל נובע מקור חכמה וזל"ה.

"נעיומות" - זה מרמז על דוד המלך ע"ה שעליו כתוב נעים זמירות ישראל, ואנו אומרים תמיד, 'דוד מלך ישראל חי וקים' שזה בחינת נצח. 'בימיך' - זה מרמז על מרדכי הצדיק שהוא 'בן ימיני', ובו כתוב: 'זכרם לא יסוף מזרעם', שזה גם כן בחינת

נולד לאביו החסיד רבי משה שוחט מברסלב. בהגיעו לפרקן, נשא את בתו של רבי נחמן שטרנהרץ, בנו הרביעי של מוהרנ"ת. אחרי נישואיו, מצא לו חבר כלבבו לעבודת ה' - החסיד רבי אברהם שטרנהרץ שהיה בן גילו. הם למדו בצוותא, עסקו יחד בעבודת ה', ואף ייחדו זמן ומקום מיוחד לשיחת חברים בכל יום בעבודת ה', כדברי רבינו בליקוטי מוהר"ן תורה ל"ד.

פעם, כשהגיע יום-כיפור, הסתפק האחד האם גם היום יש לקיים את הקביעות, אך בכל זאת החליט לנסות. ומה התפלא כשהגיע למקום הקבוע וראה שהחברו כבר ממתין לו...

היו מעירים איש את רעהו בחצות-לילה ויוצאים אל היער להתבודד כדברי רבינו בתורה 'הנעור בלילה'. מקום אוהב עליהם היה האזור שעל גדות נהר היבוג', שם מצויה המערה שבה נהג רבינו להתבודד בימי מגוריו בברסלב. בשוכם העירה, ישבו ללמוד בצוותא שיעורים בנגלה ובספרי רבינו. עד וקנותו היה רבי אברהם חוזר על הדברים שהיה אומר לו חברו תוך כדי ניגון ללבב בכאוו להעיריו בחצות.

מפעם לפעם היו נוסעים אל זקני החסידים תלמידי מוהרנ"ת, כרבי נחמן מטולטשין, רבי משה ברסלב, הרב מטשערין ועוד, כדי לשמוע מהם דברי אלוקים חיים. פעם, כשפגשו ברבי פנחס יהושע מטשערין תלמיד מוהרנ"ת בקומו מהשתטחות על ציון רבינו, סיפר להם חיוון נורא שראה זה עתה, היאך התגלגלה נשמתו פעמים רבות בעולם עד שזכתה סוף סוף להתקרב לרבינו שעוסק בתיקונה השלם (ראה בסוף הספר 'טובות וזרונות').

"אין רגע בלא פגע"
לכן בכל רגע צריך 'פגיעה' - תפילה.

(עפ"י כוכבי אור, סו"פ אנשי מוהר"ן)

ספר המידות הציל מהגיוס

בימים ההם עלו לנגד עיניו דברי רבינו הקדוש ב'ספר המידות': "סגולה להינצל משונאים, הן שונאים של מחלוקת הן שונאים שבדרך שמתירא מהם, לומר כל הטעמים שבתורה, דהיינו פשטא מונח זרקא וכו'". רבי יענקל' האמין בתמימות ובפשיטות בדברי רבינו, ולפיכך החל חוזר בפיו את הטעמים בנגינתם בכל עת מצוא.

הגיע יום ההתייצבות, רבי יענקל' ממתין לתורו בין שאר המועמדים לגיוס, שפתיו לוחשות תפילה, והוא חוזר ושונה את הסגולה מספרו הקדוש של הרבי. והנה מגיע תורו; הוא קם מלוא קומתו ונכנס אל החדר פנימה. היה ברור לו שרק נס יציל אותו מהגיוס. בראי היה כאולם ומום אין בו. כל כולו אומר חיות ורעננות.

אולם ראה זה פלא; נתקיים באותם מפקדים נוקשים, הכתוב "עיניים להם ולא יראו". באופן על-טבעי בעליל, לאחר שסקרו את הצעיר היהודי העומד לפניו, רשמו לו תעודת-פטור ושיחררוהו לאלתר מן הגיוס - - -

רבי יענקל' יש ושמח על החסד אשר עשה עמו ה', ובדרכו חזרה לביתו היה פיו מלא שבח והודיה לבורא. חבריו החסידים שבברדיטשוב ששמעו על הצלתו, עלו אף הם יחד עמו.

אותו עם ספרי ואנשי הינחל נובע מקור חכמה. הוא קם ונסע לאומן, השתטח בתפילה על ציונו של רבינו הקדוש, שם הרגיש כי הגיע אל מקומו האמיתי. הוא נקשר אל הרבי בכל לבו ונפשו.

בעיר מגוריו ברדיטשוב, שם כונה בפי כל "ר' יענקל' שניידער" - החיית - על שם מלאכתו, היה ידוע לחסיד ולהב; היה קם בחצות לילה והולך להשתטח על ציון פאר ישראל רבי לוי-יצחק מברדיטשוב, שם, לאורו של נר, היה לומד ומתפלל בדביקות.

עד לאותו יום שבו קפץ עליו רוגזה של גזרת הגיוס. בביתו התקבל צו התייצבות בפני הוועדה האמורה לבדוק את מידת כשירותו לצבא. למעשה, היה רבי יענקל' חייל נאמן בעבודת הבורא, מדי חצות-לילה התייצב על המשמר, וכלי זיינו, התפילה בידו, אמר 'תיקון חצות' ועורר רחמי שמיים, אך בשום אופן לא היה כשיר לצבא של הקיסר הרוסי. שם, ידע, ירמסו את יהדותו ולא יאפשרו לו לשמור שבת, כשרות וכל אורח חיים יהודי.

פתרונות שונים הומצאו בימים ההם להתחמקות מן הגיוס, היו שברחו למדינה אחרת, והיו שהרחיקו לכת והטילו מום בגופם. אך רבי יענקל', כחייל נאמן בצבאו של רבינו, נטל את נשקו לידיו, יומם ולילה העתיר בתפילה לפני ה'.

שומרי העיר פטרלו באותו יום, כהרגלם, לאורך השביל שלמרגלות חומותיה הגבוהות של העיר 'לבוב' הלא היא 'למברג' הגליציאית. לפתע הבחינו במראה חשוד: מאן-דהוא צועד לאיטו שעה ארוכה הלך ושוב ומשקף על החומה.

מתוקף תפקידם, מיהרו אליו והחלו חוקרים אותו מי הוא ומה מעשיו. הנער היהודי לא הבין מה הפצים ממנו השוטרים; וכי מה עשה בסך הכל, הביט בחומות?

הנער יענקל' פילמר, היה מבקש קרבת אלוקים, בגיל צעיר מאוד חש כמיהה גדולה ליוצרו, הוא שקד בלימוד התורה, ועם זאת נפשו יקדה בקרבו בצימאון פנימי שאין לו רוויה. פעמים רבות התבודד לבדו, ומרוב השתוקקות לבורא זלגו עיניו דמעות.

הוא החל נוסע לערים רחוקות ממחוז הולדתו, מבקר בחצרות צדיקים ובבתי-מדרשות שונים, שמא שם ימצא את שאהבה נפשו. וכך, באחד הימים הגיע גם לעיר לבוב, ובעודו מהלך שקוע במחשבותיו, מצאוהו השומרים הסובבים בעיר... הם לקחוהו עמם, ורק אחרי חקירה יסודית, משהתברר להם כי אינו מרגל עבור מדינת אויב, הניחו לו ושיחררוהו לנפשו.

ראה ה' בחיפושיו הכנים והאמתיים של יענקל' והפגיש

גניזות

מחקרים היסטוריים בחסידות

שאלה:

אילו ספרי תפילות נדפסו על ידי חסידים ברסלב?

תשובת הר"ר זלמן נפתליס:

1. "ליקוטי תפלות" - נכתבו ע"י מוהרנ"ת על התורות שבליקוטי מוהר"ן. נדפסו שני חלקים לפי סדר התורות בליקוטי מוהר"ן. את התפילות כתב מוהרנ"ת לעצמו, בלשון יחיד, וכשהדפיסן שינה את הלשון ללשון רבים.
 2. "תפילות הבוקר" - נכתבו ע"י רבי אפרים ב"ר נפתלי (- תלמיד רבינו) והן מיוסדות על כמה הלכות ב"ליקוטי הלכות". נדפסו מחדש בשנת תשכ"ג ע"י הרה"ח ר' גדליהו אהרן קעניג זצ"ל.
 3. "ליקוטי תפילות ותחנונים" - נכתבו כהשלמה לספר "ליקוטי תפלות" ע"י הרב מטשערין. נדפסו ע"י הרה"ח ר' נחמן בורשטיין שליט"א בשנת תשכ"ח בתוך התפילות של מוהרנ"ת בסוגריים.
 4. "לשון ושמה" - נכתבו על ידי רבי אברהם ב"ר נחמן בספר "כוכבי אור" והן עוסקות בגנות תאוות העולם הזה ובגודל מעלת השמחה. בתפילות אלו ישנם הרבה משפטים באידיש.
 5. "תפילות לזמני השנה" - ליקוט מכל התפילות הנ"ל על כל שבתות ומועדי השנה. נדפס בהשתדלות רבי שמואל שפירא ע"י בנו רבי נתן דוד.
- יש לציין שרבי יצחק אייזיק חתן המגיד מטרובניצה תלמיד רבינו התחיל לכתוב תפילות על תורה א-ב בליקוטי מוהר"ן חלק א, וכשהגיע לתורה ג, ראה את כתב היד של רבי נתן על אותה תורה, התפעל מאד ממנה, והפסיק לכתוב תפילות.

לחידודא

חידה מס' 165

מה "העבודה הגדולה שבגדולות"?

הפתרון לחידה מספר 164
איזו תורה שמע רבינו מרבי מנחם מנדל מויטבסק?
- תורה רנו מליקוטי מוהר"ן ח"א (עפ"י חיי מוהר"ן, ל)

זכה בהגרלה לחידה מס' 163
חיים אהרן שמעון גאלדיניג, מאנסי, ארה"ב

בסך 50 ש"ח זכות קניה בחנות ספרים 'ברסלב' רחוב מאה שערים 110 ירושלים

לתשובות - התקשרו למערכת הממוחשבת 'אורות ברסלב' 02-9950000. לאחר בחירת השפה, הקשו 1-2-1-9 והשאירו הודעה. בין הפותרים נכונה עדי יום שני בשעה 12 בלילה. תערוך תרולה על זכות קניה בסך 50 ₪

סיפוק נחיים

הרב ניסן דוד קיוואק

מדרך העולם שכל אחד צריך סיפוק במה שהוא עושה. אם זה בן ישיבה היושב והוגה בתורה הקדושה שרוצה להרגיש סיפוק בלימודו; אם זה מנהל מפעל שרוצה להרגיש סיפוק בתפוקת תוצרתו. תמיד הבעיות מתחילות כשאדם מרגיש חוסר סיפוק, חוסר שמחה בעבודתו.

מה הפתרון? בליקוטי מוהר"ן ח"א תורה ה כתוב רבינו: כל אחד צריך לומר **'בשבילי נברא העולם'**, ועל כן יש לכל אחד לראות ולעייין בכל עת בתיוקו העולם ולהתפלל בעבורם. ותפילה זו היא בשני פנים: יש תפילה של קודם גזר דין – או אפשר להתפלל כרגיל; ויש תפילה לאחר גזר דין – אז צריכים להלביש את התפילה ב'מאמר', כדי שלא יבינו המלאכים ויקטרו.

בתורה זו רוצה רבינו להביא אותנו לשמחה שלימה, אמיתית ופנימית בכל מעשינו. לאמור, שכאשר יתבונן אדם בכך שכל מטרת בריאת ה' את העולם, על כל בתו עצי ואוצרותיו – הכל כאשר לכל נברא בשבילי, או אז יחוש בסיפוק עצום בכל דבר שהוא עושה. שכשאדם שידע את תכליתו בעולם, הרי הוא מלא שמחה וחיות כל ימיו, כי הוא קם בבוקר לתכלית הנרצה ולעבודה שנשגה של: **'לעשות נחת רוח לבורא יתברך שמו'**.

זאת במיוחד כאשר זוכים וקשורים ודבוקים והולכים לאור תורת הצדיקים הגדולים אשר כמה מאירים לכל אחד מישראל כי הוא תכלית כל הבריאה, וכל פעולה קטנה שהוא מתאמץ לעשות, כל התעוררות לתשובה, כל התחזקות באמונה היא תכלית כל הבריאה – אין לך שמחה גדולה מזו.

אולם כדרך העולם, יש עתים שאדם עובד בהתלהבות, ויש עתים שנחלש קצת; לפעמים מרגיש אדם שהולך לו היטב בעבודת ה', בהתעוררות ובהתלהבות כראוי, אך יש לפעמים שהיצר מערים עליו מניעות בדרכו, עד שהוא מרגיש מנותק מעבודת ה'. אז צריכים להלביש את העבודה במאמר.

מהו מאמר? לכאורה זוהי עבודת הצדיקים שמלבישים לפעמים את תפילותיהם באמירת תורה, אבל אפשר ללמוד את הדברים גם כפשוטן, כפי שהז"ל תיקנו בתחילת שמונה עשרה למנות את שבחי הקב"ה: **'הגדול, הגבור והנורא, גומל חסדים טובים וקונה הכל וכו'**, וזאת כדי שהמלאכים לא יקטרו על התפילה לאמור: **'מי הוא זה שבה להתפלל לפני ה'?! לכן מתחילים כאילו בסיפור דברים בעלמא, ורק אחרי כן ממשיכים לבקש את צרכינו'**.

כך יש גם להתנהג בעת התבודדות, כאשר מרגישים שאין דיבורים, מתחילים לספר את אשר עבר עלינו במשך היום, וכך ממשיכים ב'מאמר' לכאורה, עד שנפתח הלב ומתעוררים להפיל תחינתנו לפני ה' כראוי.

וכן הוא בכל דבר בעבודת ה'. כגון, כשרוצים ללמוד ואין חשק לכך, חוטפים איזה ספר ומתחילים להגיד את המילים עד שנפתח הלב.

(מסודר מתוך שיחתו של הרב ניסן דוד קיוואק שלי"ם א ניתן להאזין לשיעור המלא במסגרת השמע של 'אוצרות ברסלב' 02-9950000. אידיש, 1. שירות ומאמרים, 2, 1, 4, 9)

ה'ענרים' 'עונרים' בשלום את הקושיות

עולם – מלשון העלמה, כפי שדרשו חז"ל על הפסוק **'וגם את העולם נתן בלבם'** (קהלת ג, יא, רש"י). הקב"ה **'מלך בטרם כל יציר נברא, ואחרי ככלות הכל, לבדו ימלוך נורא'** (מתוך תפילת אדון עולם). אבל בכל זאת יש איזושהי נקודה קטנה שבה נסתר כבודו יתברך ושמה – **'עולם'**

אמת, כל פרט בבריאה זועק ומגלה כבודו, הן בחכמה הנפלאה שבו הוא נברא, הן בהנהגה ובהשגחה הפרטית שבו מנהיג הבורא את בראיו.

ואף על פי כן... יש הסתרה נוראה, וזאת בכדי שיהיה מצב שבו יהיה ניתן לבחור בטוב או בהיפך. לפיכך השי"ת היה מוכרח כניכול להסתיר את השגחתו, שלא יהיה ברור הכל ושישארו תמיד קושיות, כמו **'צדיק ורע לו רשע וטוב לו'** או אפילו שאלות פשוטות כמו **'אלה שעולות על לב הפרט: איך זה שעם כל ההשקעה שלי, אני לא מגרד את עבודת ה' של חבר פלוני?! האם זה מתקבל על הדעת שהשי"ת באמת שמח משמונה עשרה כמו שלי?' או 'מדוע רק אני לא גומר את החדש?'**...

קושיות כאלה ואחרות הן מוקשים, אבני נגף בדרך ההתעלות שלנו. היו שהתעמקו בקושיות הללו עד שירדו ח"ו לגמרי מדרך האמת. אבל גם מי שלא מתדרדר – הקושיות מחלישות אותו, מצננות את ההתלהבות והחשק שלו, ומפילות אותו לשיגרה אפורה; כל פעם שרוצים רק להתרומם קצת, להתרענן ולהתחדש, באה אוושה קושיא מרגיזה, גדולה או קטנה, כללית או פרטית. אבל מה שבטוח – מויקה ומקוררת.

לא בכדי משה רבינו אמר לפרעה **'ה' אלוהי העברים שלחני אליך'** (שמות ז), שכן עם ישראל על ידי אמונתם, מסוגלים פשוט לעבור על פני הבורות המסוכנים הללו – הקושיות האלה – ולדלג עליהם מבלי לשים אפילו לב אליהם. כך ניצולים מפרעה ודומיו, שהם כוחות הטומאה שאורבים לנו בכל פינה.

(עפ"י ליקוטי מוהר"ן ח"א, סד)

לפני שטסים
לקברי צדיקים
או לכל מקום בעולם

מתקשרים:
דוד קיוואק
דוד קיוואק

02-5410100
www.zadikintours.com

נסיעות לאומן
ולכל היעדים בעולם

שירותים > מקצועיות > אמינות

נתיבים טורס
טיסות לחו"ל > קברי צדיקים > אירועים מיוחדים

02-633-8444
באיזור המרכז: 050-411-4857

בעת צרה, בשעת מצוקה. גם בעת שמחה ובכל זמן

מוקד הישועות 1-800-81-81-81

להעברת בקשות לתפילה ולהדלקת נר בקברו של רבי נחמן מברסלב באומן

לישועה והצלחה, לרווח ופריחה, לרפואה, למקשה לילד, לנחת ושמחת חיים

זמנה עולם בהפצה האוצרות				המפיעים				
<p>דיוולס</p> <p>הר"ר שלמה הנדלר הי"ד</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת הולדת הבן שיחי'</p> <p>זכות ההפצה ויחסי הרבים יעמדו לזכות רבנות דקדושה</p>	<p>בית שמש</p> <p>הר"ר שלמה הנדלר הי"ד</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת הולדת הבן שיחי'</p> <p>זכות ההפצה ויחסי הרבים יעמדו לזכות רבנות דקדושה</p>	<p>ראשון לציון</p> <p>הר"ר אהרן סגל הי"ד</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לע"י אחותו טובה ע"ה ב"ר צבי נלבע כ"ז סבת תנצב"ה.</p>	<p>דיוולס</p> <p>משפחת רוזין הי"ד</p> <p>תרמו והפיצו 500 גליונות</p> <p>לע"י אביהם הררה"ר ר' קלנימוס קלמן בן הרה"ח ר' אליהו חיים רוזין זצ"ל נלבע כ"ה סבת תשנ"ט</p>	<p>בית שמש</p> <p>החתן הר"ר אברהם בר שלתיאל הי"ד</p> <p>תרם והפיץ 1000 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת נישואי זכות ההפצה ויחסי הרבים יעמדו לזכות בית נאמן בישראל</p>	<p>דיוולס</p> <p>לע"י ר' ישיעיה ב"ר יחיאל גרינר ז"ל נלבע כ"ז סבת תשנ"ד תנצב"ה.</p> <p>תרמו והפיצו 1000 גליונות</p> <p>לע"י בנותיו שיחי משפחת נח ומשפחת שניא-גרינר זכות ההפצה ויחסי הרבים יעמדו לזכות בכל מילי דמיט</p>	<p>דיוולס - בני ברק</p> <p>הרב ישראל גנוסטר הי"ד</p> <p>תרמו והפיצו 2000 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת הולדת הבת לראש החברה הר"ר אלי חשין הי"ד</p> <p>זכות ההפצה ויחסי הרבים יעמדו לזכות בכל מילי דמיט</p>	<p>דיוולס - מירון</p> <p>הרב ישראל גנוסטר הי"ד</p> <p>תרמו והפיצו 2000 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת הולדת הבת לראש החברה הר"ר אלי חשין הי"ד</p> <p>זכות ההפצה ויחסי הרבים יעמדו לזכות בכל מילי דמיט</p>	<p>דיוולס - אומן - קרית יאל</p> <p>הוצאת ספרים לשון צדיק הר"ר חיים זנר הי"ד</p> <p>חברת המבורים דאריהב בארה"ק הרב פנחס צבי רבינסון הי"ד הרב משה צבי לעבאוויטש הי"ד בשם כל החברה</p> <p>הרב יוסף גולדברג הי"ד, הרב נתן גרויסל הי"ד, הרב מרדכי דושינסקי הי"ד הרב משה יעקב הרביץ הי"ד, הרב יוסף ליב וייסזיץ הי"ד, הרב מנחם פריטה הי"ד הרב דניאל קאהן הי"ד, הרב נטע קופמאן הי"ד, הרב שי קלנר הי"ד</p> <p>תרמו והפיצו 6000 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת הולדת הבן ליידיים הר"ר שלמה הנדלר הי"ד</p> <p>זכות ההפצה ויחסי הרבים יעמדו להם להתברך בכל מילי דמיט</p>

לטוט לכל מקום בעולם
בסטנדרט שירות אירופאי

רח' מלכי ישראל 16 ירושלים | מוקד אירופנים: 02-800-80-80

מגוון קבוצות חורף לאומן ביוזמים המשתתפים ביותר

אירופנים EUROPEAN שירותי אירופים בכל העולם